

BRUKARZ (1) *sb m*

N sg brukarz.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Człowiek zajmujący się ciosaniem kamieni; lithostrota Cn: Faber lapidarius, Brukarz albo ten który kámienie ciefze. Mqcz 113a.

KN